

Casa Garrell

:: IMPREMTA

Articles Escriptors

i Llibres raïllats ::

Targetes Postals ::

CARRER CLAVE, 51 : GRANOLLERS

comparses va ésser concedit a una colla de músics de la bro-ma, que mereixen ésser llegidors d'EN MET pel séu bon hu-mor i per les ganes que tenen de fer barrila.

Amb tot això arribarem al dimecres, passant abans per les trifulques d'un dimarts bastant accidentat per a aquells que tenen la debilitat de tirar per sants. I EN MET va creure arribada l'hora de rentar-se la cara, vestir-se de paisà i anar-se'n al *cine*, a reposar-se de la vista. Allí, mig a les fosques, i aprop d'una gentil amiga seva, que ja no anava de *rosal*, a EN MET li semblava sentir encare la rialla estrident d'en Carnestoltes, al morir.

Aquest any no s'ha mort de fàstic, gracies a Déu. Ha mort de mort natural: d'un empaig de *confetti* i d'un fart de fè'l ximple.

Algunes autoritzades opinions sobre'l penó o senyera de l'Orfeo

Un sabater: ¡I després se queixa'l públic de l'augment del preu de les sabates!...

Un forner: ¡Quina barral!...

Un policia: ¡Ojo! Aparteu les criatures!...

Un curridu: ¡Quina pell! ..

Un pessimista: Es un xic tètric, macàbric, lúgubre i fúnebre

En Comas i Solà: El día que surt al carrer, venen fortes variacions atmosfèriques produïdes pels vents alísis que, provinents del Nort, topan amb violència contra ell.